

ת"פ 25467/01/15 - מדינת ישראל נגד מאהר אבו גנים

בית משפט השלום בנתניה בשבתו בפתח תקוה

08 ספטמבר 2015

ת"פ 25467-01-15 מדינת ישראל נ' אבו

גנים(עציר)

ת"פ 1744-02-14 מדינת ישראל נ' אבו

גנים(עציר)

מ"ת 25436-01-15

בפני כב' השופטת הבכירה איטה נחמן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מאהר אבו גנים (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד אלמוג בן חמו

ב"כ הנאשם - עוה"ד תהילה חדד

הנאשם - הובא ע"י שב"ס

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתבי האישום המתוקנים, המייחסים לו שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה על סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה"), שתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה על סעיף 275 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ותקיפת שוטר, עבירה על סעיף 273 בחוק.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן בת.פ. 25467-01-15 (להלן: "כתב האישום הראשון"), עולה כי ביום 08.01.15 בשעה 14:30 או בסמוך לכך, הגיעו השוטרים יעקב פרץ ורונאל גבאי (להלן: "השוטר רונאל" ו- "השוטר יעקב" ו/או "השוטרים" בהתאמה), אל רח' הרצל (להלן: "הדירה") שם שהה הנאשם, שהינו תושב האזור בתחומי מדינת ישראל שלא כדין ומבלי שהחזיק באישור שהייה או אישור כניסה או אישור עבודה מכל סוג שהוא בישראל.

באותן הנסיבות, פתח הנאשם את דלת הדירה ומשהבחין בשוטרים ניסה לסגור אותה בכוח, אך השוטרים ביקשו להיכנס פנימה, תוך שצועקים "משטרה".

מיד ובסמוך, נכנסו השוטרים בנאשם רץ אל עבר חלון הדירה, מנסה לפתוח אותו על מנת להימלט

מהשוטרים, אך השוטרים הצליחו לתפוס את הנאשם ולהשאירו בדירה.

באותן הנסיבות, השתולל הנאשם, הניף ידיו ורגליו לכל עבר ואמר לשוטרים כי לא יצליחו להפיל אותו ולכבול אותו וכן הוסיף כי הוא מתאמן בג'ודו והוא מסטול.

בהמשך, דחף הנאשם את השוטר יעקב. מיד ובסמוך, בעוד השוטרים אוחזים בנאשם על מנת להרגיעו ולמנוע הימנו המשיך התנהגות אלימה, פנה הנאשם אל מטבח הדירה, תוך שהשוטרים נגררים אחריו.

באותן הנסיבות שלח הנאשם ידו אל נשקו של השוטר רונאל ונגע בו אך השוטר רונאל הדף את הנאשם מעליו.

בהמשך, יצא הנאשם מהמטבח בדירה, נטל לידי רגל שולחן מעץ והניפה לעבר פניו של השוטר רונאל. השוטר יעקב הצליח לחלץ אותה מידי ובתגובה, דחף הנאשם את השוטר יעקב ארצה. באותן הנסיבות, אחזו השוטרים בנאשם אך הנאשם השתולל והתפרע, בעט בשוטרים ובהמשך נשך את השוטר רונאל ואז נשך את השוטר יעקב, רץ אל עבר החלון בדירה ועל אף שאחזו בו השוטרים, הצליח להשתחרר מאחיזתו של השוטר רונאל ולהימלט מהדירה.

בהמשך למתואר לעיל, בשעה 17:35 ברח' ויצמן בנתניה, הבחין הנאשם בשוטר רונאל. השוטר רונאל צעק לנאשם "עצור משטרה" ובתגובה, פתח הנאשם בריצה מהשוטר רונאל. באותן הנסיבות, צעק השוטר חיים בן שאנן (להלן: "השוטר חיים") אל עבר הנאשם "עצור משטרה" אך הנאשם המשיך במנוסתו.

מיד ובסמוך, הבחין השוטר יניב אסולין (להלן: "השוטר יניב") והתקרב אליו, בתגובה, השתולל הנאשם. בהמשך, השתולל הנאשם תוך שמניף ידיו, רגליו וראשו לכל עבר על מנת להשתחרר מאחיזתו של השוטר יניב.

מיד ובסמוך, נחלץ השוטר רונאל לעזרת השוטר יניב, או אז הכה הנאשם את השוטר רונאל בפניו.

באותן הנסיבות, סייע השוטר חיים לשוטרים רונאל ויניב להשתלט על הנאשם, תוך שהנאשם משתולל, מניף ידיו ורגליו לכל עבר ובהמשך, עת הושכב על ארצה, המשיך לנופף ידיו, רגליו וראשו על מנת להיחלץ מאחיזתם של השוטרים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לשוטר רונאל פצע וסימן אדום בידו, נפיחות וסימן אדום בפרקי אצבעותיו, פצע קטן באצבעו וכן שפשוף וסימן אדום ברגלו. לשוטר יעקב נגרמו שפשוף ואדמומיות בידו, רגישות, נפיחות, דפורמציה וטווח תנועה לא שלם באצבעות יד שמאל וכן שפשוף בכף ימין (במקום הנשיכה). לשוטר יניב נגרמו סימן אדום ושפשוף מעל כף רגלו הימנית.

3. מעובדות כתב האישום המתוקן בת.פ. 1744-02-15 (להלן: "**כתב האישום השני**"), עולה כי ביום 28.01.15 בשעה 21:28 לערך, שהה הנאשם במשחקה ברח' דוד המלך בעיר נתניה (להלן: "המקום") וזאת כשאין בידו אישור כניסה, שהייה או עבודה בישראל.

בנסיבות המתוארות לעיל, הגיע למקום השוטר בלטה אבטאו (להלן: "השוטר בלטה"), עת הוא ממלא תפקידו כדין, ומשהזדהה בפני הנאשם כשוטר, הכה בפניו במכה, דחף אותו ונמלט מהמקום.

בהמשך, אותר הנאשם כאשר הוא מתחבא בארונות במסעדה הסמוכה למקום.

4. הצדדים הגיעו להסדר טיעון שלפיו הודה הנאשם והורשע בעובדות כתבי האישום המתוקנים, ללא הסכמות לעניין העונש.

5. כעד לעונש העיד מר יעקב אלחזוב, כי הוא מכיר את הנאשם מלפני 4 שנים ומסר כי הנאשם התקשר אליו לפני מעצרו האחרון וסיפר לו כי ירו עליו. העד הוסיף כי ידוע לו שהנאשם מאוים. ציין כי הוא פטריט בעל השקפת עולם ציונית - "כהנא צדק", ובמידה והיה ידוע לו שלנאשם כוונה לפגוע בבטחון המדינה הוא היה הורג אותו. עוד הוסיף העד כי הוא הכיר את הנאשם מהרחוב, בנתניה, הוא היה נפגש עם הנאשם כשהיה משתחרר, הנאשם היה ישן ואוכל אצלו בבית אך לא ידע שהוא היה שוהה בלתי חוקי בארץ, וכשידע הייתה לו "בעיה" עם זה.

לשאלת ב"כ המאשימה כי לאמרות שהייתה לו בעיה עם היות הנאשם שוהה בלתי חוקי הוא המשיך לארח אותו השיב העד הוא התגבר על זה ו"תצא לנתניה חצי מהם שב"חים".

6. הנאשם העיד לעונש ומסר כי הוא טרם מעצרו בתיקים דנן הוא שהה בארץ כשנתיים, הוא השתחרר ממאסר בשנת 2013 ונשאר בארץ.

הנאשם ציין כי היו לו חברים בצבא, היה מצטלם איתם ומעלה תמונות ומשפטים לפייסבוק, (הוצגה אסופת מסמכים מדף הפייסבוק של הנאשם וסומנה כ-ענ/1) והתקשרו אליו אנשים שביקשו שימחק את הדברים. עוד מסר הנאשם כי הוא נלקח להפגנה בשטחים, ראו שיש לו צמיד של "שמע ישראל" וירו בו 3 יריות, נלקח לבית חולים והמשטרה שם חקרה אותו והוא התבקש להגיד שנורא על ידי הצבא הישראלי על מנת שיקבל כספים וכך עשה.

הנאשם הוסיף כי הוא משתמש בשם "מאיר" בפייסבוק, וכי הוא מיוחד להשתמש בשמו האמיתי.

הנאשם מסר כי שוחרר ממעצרו מספר ימים לאחר האירוע מיום 08.01.15, שמו אותו בשטחים במחסום, הלך לספר קרוב משפחה ושם פגש שלושה אנשים שאמרו לו שנשאר לו כדור רביעי. התקשר למשטרת ישראל, קיבל משם מספר לוועדת מאוימים, פנה לוועדה ונשלחו לו על ידי נציג טלפוני של הוועדה, פרטים בוואטסאפ. ביום השלישי יצא מהשטחים וחזר לישראל.

עוד מסר הנאשם כי לא הייתה לו ברירה אלא להיכנס בחזרה לישראל הואיל והוא מאוים בשטחים.

לשאלת ב"כ המאשימה, מדוע ביקש להשתחרר ממעצר ולא העלה טענתו לעניין האיום עליו בשטחים, השיב הנאשם כי מסר זאת לסגורו דאז שלא העלה את הטענה בפני בית המשפט.

הנאשם העיד כי יש לו חברה שמשרתת בצבא, ובשל הקשר בין שניהם נגרמו לה בעיות, נחקרה בצבא ומסרו לה שעליה להיפרד ממנו, אחרת "תיכנס לכלא לשנתיים".

הנאשם טען כי הוא ישן אצל חייל בודד, ומסר כי יש לו מספר חברים ישראלים, איתם הוא הולך להפגנות של ארגון "להבה" והיו "מרביצים לערבים". עוד טען הנאשם כי דיבר עם חבריו בנושא האיום עליו, והופנה לרב עמוס בנתניה.

7. ב"כ המאשימה, בטיעונו לעונש, הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם באישום מיום 08.01.15, שנמלט מהשוטרים תוך שהוא תוקף אותם וגורם להם לחבלות שחלקן חמורות. ב"כ המאשימה הוסיף כי הנאשם היה עצור למספר ימים בגין האירוע הנ"ל, שוחרר ושב לשטחי המדינה ונתפס במשחקה, ולא לצרכי פרנסה, וגם הפעם נמלט מהשוטרים.

לגישת ב"כ המאשימה, טענת הנאשם כי הוא מאוים, אינה אלא טענה כבושה אותה העלה לראשונה בחקירתו מיום 25.01.15, ולא בפעם הראשונה שנעצר. הוסיף כי הנאשם שוהה בישראל תקופה ממושכת, ולא פנה לוועדת המאוימים אלא בחודש אפריל האחרון. כמו כן, אביו נמצא בארץ ולא העלה כל טענה של איום. אשר לעד שהובא מטעם הנאשם, גורס ב"כ המאשימה כי מדובר בעדות שמיעה לעניין המאוימות.

עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי הנאשם השתחרר ממעצר וחזר לשטחים, וכי היה בידו, כדובר עברית, להיאחז בשב"ס ולדרוש להישאר במעצר על מנת להסדיר את ענייניו במדינה.

ב"כ המאשימה ציין כי אין בסיס לטענתו של הנאשם לכשל בייצוג בתיק הקודם, משהיה מיוצג על ידי סנגור יסודי וטוב שקשה להאמין שלא פעל טוב לשירותו.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, שלחובתו 3 הרשעות קודמות, מאותו סוג, והאחרונה מיום 30.04.13, גם שם לא העלה כל טענה לגבי היותו מאוים. עומד ותלוי נגדו מאסר על תנאי, בן 6 חודשים, דבר שלא הרתיע אותו מלשוב ולבצע אותן עבירות.

לגישת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין מעשיו הנאשם מיום 08.01.15 נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר ואילו בגין האירוע מיום 28.01.15 המתחם נע בין חודש ל-9 חודשי מאסר בפועל.

עוד לגישת ב"כ המאשימה מעשיו של הנאשם שפוגע באנשי חוק אינם מסתדרים עם טענתו כי הוא אוהב את מדינת ישראל וחבר של חיילים.

תוך הפניה לאסמכתאות, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש הנמצא ברף הגבוה של המתחמים שהציג, להפעיל המאסר על תנאי שתלוי ועומד נגדו ולגזור עליו בנוסף מאסר על תנאי משמעותי וקנס.

8. ב"כ הנאשם, בטיעוניה לעונש, חזרה על טענתו של הנאשם להיותו מאוים, ציינה כי העובדה שאביו שוהה בישראל עם אישורים, ומשפחתו מחוברת להווייה הישראלית, לשפה למנטליות והעולם החברתי של הנאשם הוא עולם ישראלי, הובילו לתיגו כ"בוגד". לגישת ב"כ הנאשם טענתו לאיום הינה ממשית, גופו "חורר" בעבר רק משום היותו אוהד מדינת ישראל והוסיפה כי דברי העד אינם עדות שמיעה אלא התרשמות ישירה של העד מפחדו של הנאשם.

הסנגורית מסרה כי אין טענה לכשל בייצוג בתיק הקודם של הנאשם, אך הבהירה כי העדר הפניה לוועדת מאוימים, מצד הנאשם, נעוץ בבירוקרטיה ובמהות הנאשם שאינו מהגר "פריווילגי". הסנגורית טענה כי משפחתו של הנאשם התפרקה, הוריו התגרשו ונישאו בשנית וכל אחד מהם הקים משפחה חדשה, והנאשם נמצא בקשר רופף עם אחיו למחצה.

הסנגורית ציינה כי הרקע לביצוע העבירות על חוק הכניסה לישראל, הוא מצוקתו של הנאשם, והפנתה לפסיקה לפיה מטרת הכניסה של שב"ח הינה בעלת השפעה על מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

הסנגורית הוסיפה כי מדובר בנאשם שלוקח אחריות על מעשיו ומנסה להסדיר את מעמדו במדינה. הסנגורית גורסת כי העבירה של הפרעה לשוטר בוצעו על ידי אדם היסטרי שניסה למלט את נפשו, ללא שהן מביעות עוינות לובשי המדים או אנשי חוק, גם החבלות שמהן סבלו השוטרים, היו מינוריות לגישתה, לעומת החבלות הקשות מהן סבל הנאשם.

הסנגורית הפנתה לת"פ 14795-04-14 שניתן בדלתיים סגורות ולת"פ 33130-01-14 שם הנאשם היה מאוים על רקע זהותו המינית, נכנס לישראל 5 פעמים, ריצה בעבר 10 חודשי מאסר, עמד נגדו מאסר על תנאי בן 3 חודשים והושתו עליו חודש וחצי מאסר.

לגישת ב"כ הנאשם מדובר בנאשם צעיר, שלא ניהל את ענייניו בחוכמה ועל זה הוא משלם מחירים גבוהים כיום, הוא נוטל אחריות על מעשיו, ומצד שני פונה להסדרת מעמדו במדינה. הפנתה לנסיבות חייו הקשות ולאיום על חייו, ולפיכך, עתרה להסתפק בהשתתפות עונש הנמצא בתחתית המתחמים שהוזכרו בפסיקה שהציגה. זאת ללא השתתפות קנס, בשל מצבו הכלכלי של הנאשם, נטול הפרנסה, ולחילופין להסתפק בקנס מתון שיקוזז מההפקדה הקיימת בתיק המ"ת והיתרה תוחזר לידי הנאשם.

עוד עתרה הסנגורית להתייחסות לעניין הכספים שנתפסו על הנאשם בעת מעצרו.

9. ב"כ המאשימה חלק על הפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה וציין כי בת"פ 14795-04-14, צוין על ידי בית המשפט כי הנאשם דשם הציג מסמכים אותנטיים ומסר שמות של אנשי מודיעין, מעבר למאזן ההסתברות. בעוד שבתיק דנן, הנאשם לא הציג מסמכים מאמתים כגון מסמך רפואי לגבי הירי שנורה לגופו.

10. הנאשם, בדבריו האחרונים, הביע צער על מעשיו.

דין

11. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערך החברתי שנפגע

12. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים בדמות זכות המדינה לבקר את תנועת וזהות הבאים את שעריה, שמירה על שלום גופם של אוכפי החוק וביצוע עבודתם באופן תקין. פגיעתו של הנאשם בערכים מוגנים אלו הינה קשה במיוחד שהוא חוזר ומבצע אותן עבירות פעם אחר פעם כשמאסר על תנאי שמרחף מעל ראשו אינו מרתיעו לשוב לסורו.

מדיניות הענישה הנהוגה ומתחם העונש ההולם

13. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות על חוק הכניסה לישראל, מתחשבת בצורך למגר תופעה זו שפוגעת בריבונות המדינה ובטחונה. מתפקיד בית המשפט, להעביר מסר מתבקש, באמצעות השתת עונשים חמורים במקרים אלו, במיוחד כשמדובר במי שמבצע אגב כניסתו שלא כדין לארץ, עבירות נלוות, ובמקרה דנן תקף שוטרים והפריע להם במילוי תפקידם.

יפים לענייננו הדברים שנאמרו ברע"פ 1860/07 שחר נחמני נ' מ"י (מיום 10.7.07):

"בעבירות של אלימות קשה ובמיוחד כנגד נציגי החוק, בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים, כאשר העונש המירבי הכתוב בחוק, ראוי לו שיהיה נקודת מוצא".

כבר קבעתי בעבר שמתחם עונש ההולם בגין עבירות על חוק הכניסה (שהייה או כניסה לישראל שלא כחוק) והפרעה לשוטרי, נע בין מאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל. (ר' 13-04-36360 מ"י נ' והדאן, מיום 13.5.14) ובגין עבירות של תקיפת שוטרי והפרעה לשוטרי קבעתי מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשים (ר' 14-09-22586 מ"י נ' זריהאן, מיום 15.7.15).

14. **מכל המפורט, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם, לאישום הראשון במקרה דנן, הינו החל ממספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשים, מאסר על תנאי וקנס. ואילו מתחם העונש ההולם לאישום השני, נע בין מאסר על תנאי ועד ל-6 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.**

חריגה ממתחם העונש הראוי הנ"ל תהא אך אם בית-המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. חריגה כזו אינה אפשרית במקרה דנן.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

15. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יש לקחת בחשבון את קיום הנסיבות הבאות:

התכנון שקדם לביצוע העבירות; מדובר בעבירות שהתפתחו בצורה ספונטנית ובוצעו ללא תכנון מוקדם.

עמוד 6

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות; הינו עיקרי.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות; בכתב האישום הראשון הנאשם תקף את השוטרים בצורה ברוטלית ויכל לגרום להם לנזקים חמורים מאלו שגרם.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות; הינן חבלות שחלקן חמור, שנגרמו לשוטרים על ידי הנאשם.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות; הינו ניסיונו להימלט מהשוטרים שאוכפים את החוק ומבצעים עבודתם.

לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, הוא אינו קרוב לסייג לאחריות הפלילית ויכל להימנע מהמעשה עליו הייתה לו שליטה מלאה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

16. כמצווה על בית המשפט בסעיף 40א בחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה, מדברי העדים לעונש ומדברי הנאשם.

מדובר בנאשם צעיר בן 21, לחובתו 3 הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק - ב-4 מופעים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ב-2 מופעים. הוא ריצה עונשי מאסר בפועל בני 9 ו-5 חודשים וכן 6 ימים. לחובתו מאסר על תנאי חב הפעלה בן 6 חודשים. הנאשם הודה בכתבי אישום שתוקנו ומותנו, קיבל אחריות והביע צער על מעשיו.

לא שוכנעתי בטענותיו של הנאשם כי הוא מאוים כנטען על ידי ההגנה. טענתו זו אינה מבוססת או נתמכת. גם העד שנשמע לעונש, לא ביסס טענה זו אלא הביא דברים מפיו של הנאשם, וצודק ב"כ המאשימה כי מדובר אך בעדות מפי השמועה.

פנייתו של הנאשם לוועדה לענייני מאוימים נעשתה אך בחודש אפריל האחרון, היינו במהלך מעצרו בתיק דנן. לראשונה הוא העלה טענה זו במהלך חקירתו במסגרת כתב האישום השני. לא הובאו אסמכתאות בעניין העלאתו טענה זו בהליכים הקודמים.

כמו כן, הנאשם ששחרר ממעצרו בהליך המעצר בכתב האישום הראשון, לא טען כי הוא מאוים ולא דרש להישאר בתחומי המדינה או בחסות שב"ס או המשטרה בשל כך, אלא שהוא חזר לשטחים וכעבור ימים ספורים שב ונכנס לישראל שלא כחוק.

לא למותר לציין כי על אף שהבחנתי בצלקות על גופו של הנאשם, לא הובאה בפניי כל אסמכתא בדבר גיל הפגיעה, מועד ביצועה וממה נבעה.

על כן, אין מדובר בטענה שמצדיקה התחשבות מיוחדת לעניין עונשו של הנאשם.

17. לאור האמור לעיל הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

ב. מפעילה בזאת עונש המאסר על תנאי בן 6 חודשים מת.פ. 50096-03-13, מבית משפט זה, מיום 30.04.13, לריצוי במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם בתיק דנן.

כך שסה"כ ירצה הנאשם 16 חודשים בפועל בניכוי ימי מעצרו ממ"ת 25436-01-15 מיום 8.1.15 - 20.1.15 והחל מיום מעצרו במ"ת 1720-02-15 ה-28.1.15.

ג. מאסר על תנאי למשך 7 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירות על חוק הכניסה לישראל או עבירה של תקיפת שוטר.

ד. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של הפרעה לשוטר.

ה. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מתוך ההפקדה בסך 8,000 ₪ הקיימת בתיק המ"ת 25436-01-15 ויתרה תושב למפקיד.

מוצגים - יוחזרו או יושמדו לפי החלטת קצין ממונה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה והודעה היום כ"ד אלול תשע"ה, 08/09/2015 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת בכירה

הוקלדעלידידוריתסבג